

Rosie Barnes

Porozumieť Stanleyemu

„Som iný. Som iný“ opakoval Stanley znovu a znovu vo veku 4 či 5 rokov sám seba a Rosie Barnesová, Stanleyho matka sa hnevávala. Vedel Stanley, čo je s ním alebo to bolo iba mechanické opakovanie slov, ktoré zachytil pri televízii?

Emelkyňa s Londýňa Rosie Barnesová začala svoje foto-sériu „Porozumieť Stanleyemu“ v r. 1998, keď mal Stanley 18 mesiacov. Záber z tých čias ho ukazuje na pleciah jeho otca Martina. Stanley na nás vrhá skeptický pohľad. Rosie si vtedy myslela, že Stanley chápe svet, Teraz už vie, že ne chápe.

Ihň lotka z r. 1998 ukazuje Stanleyho doma, ako sedí za oknom. V ekze je odraz vonkajšieho sveta. Pred domom sa spodnom okraji fotky, obrada so špicatým rízkovanim či obrázok na vonkajší a vnútorný svet. Z dočasného hľadiska Stanley sa javí ako divne izolovaný na tejto lotke. A práve tento obrázok sa stal dvojnásobne kľúčovou témou. Špicatá obrada evokuje tíse a špicatá kúpie a je metaforou pre vonkajší svet, ktorý Stanley prežívá ako nepriateľský.

Ale tá istá obrada je tiež metaforou pre to, že Stanley sa odvráti od ostatných a sfakuje sa do vlastného vnútorného sveta.

Vo veku tri a pol roka lekári diagnostikujú autizmom, presnejšie známy ako Aspergerov syndróm. Autizmus je porucha, ktorej vyplývajúce schopnosti pacienta odpovedajú na iné úrovni. Výsledok vývoja-vej dysfunkcie mozgu - poruchy autizmu zatiaľ neboli úplne preskúmané. Dedičné dispozície hraja dôležitú úlohu, ale vznikajú na základe vývoja. Taktéž nemožno vylúčiť rola environmentálnych faktorov.

Na prvý pohľad, deti so slabou formou Aspergerovho syndrómu sa zdajú byť výber celičia od zdravých. Hovoria, poňajú, vedajú, jedia, hraja sa. Avšak v určitom veku ľahko zosedia, že to majú tak ľahko a nami ako my s nimi. Máme dojem, že sú zbyčkané a často si ani nevieme predstaviť, že by mohli trpieť takým chorobou.

Vo väčšine prípadov nie sú schopní navštevovať alebo mať vzťah k niekomu. Rýchlo strácajú záujem o veci a dokážu sa upneť iba celú hodinu na nebo alebo stenu. Smejú sa, keď nič nie je smiešne a cítia nebezpečie, keď ľudie nezrúta. Naučia sa vidieť, no zdá sa, že ich len vedľa, ale im nerozumieme.

Slovami rozumieť len dookola, ale nie v jarmenom zmysle.

Opakujú veľa a skratky domokonača, bez toho, aby sme pochopili, prečo tak robia. Bnagujú negatívne na najmenšiu zmenu v ich domovom režime. Havia tvrch, bez toho, aby si uviedomili.

Z ich pohľadu je náš svet zložitý a nepochopiteľný. Oni preferujú jasné čiara, tvary a vrbaly. Ale vedľa veľmi citliví na zmyslové doomy. Veľa prežívajú svetlo, zvuk, farbu, chuť a vône tak silne, že sa stávajú zraniteľnými. Autistickí deti sú zriedka hĺpce. Zriedkavo majú nedostatky v učení a ich inteligentné kvocienty sú primerané alebo i vyššie. A koľko podobnosti sa zistilo s autistickými deti, toľko diskrepanci a variácií v nich existuje.

Medzitým, lekári odhadujú, že jedno z každých šesť detí trpí na autistickú chorobu. 70 percent z nich trpí nejakou slabou formou autizmu. Štatistiky dospelých hovoria, že jediný spôsob, ako sa vypradiť z autizmom je uviesť si, že človek je autista a prijať to.

„Ale ako presvedčiť ľudí o niecom a prinútiť ich prijať niečo, čo sa dá ľahko vyjadriť alebo pochopiť, tým zmenaj vidieť?“ pyta sa Rosie sama seba. „Ako zviditeľniť niečo čo je neviditeľné?“ Foto-séria „Porozumieť Stanleyemu“ predstavuje jej zariadený pokus o preskúmanie hĺbky Stanleyho choroby pomocou svojho foto-aparátu.

Kvôli sebe i kvôli Stanleyemu snaží sa pochopiť Stanleyho, nájsť

Understanding Stanley

“I am different. I am different,” repeated Stanley at age 4 or 5 again and again to himself and Rosie Barnes. Stanley’s mother, was intrigued. Did Stanley know what was wrong with him or was it just a mechanical repetition of words that he had picked up from television?

The London artist Rosie Barnes began her photo series “Understanding Stanley” in 1998, when Stanley was 18 months old. A photo from that time shows Stanley on the shoulders of his father Martin. Stanley throws us a sceptical glance. Rosie thought at the time, Stanley might be confused by the world. Now she knows that he really is.

A different photo from 1998 shows Stanley at home sitting behind a window. In the window is a reflection of the outside world. In front of the house on the lower edge of the photo, a fence with pointed cross-slats divides the image into an outer and inner world. From today’s point of view, Stanley comes across as being strangely isolated in this photo. And precisely this image has become an ambiguous key theme. The pointed fence is evocative of thorns and pointed spears and is a metaphor for the outside world, that Stanley experiences as hostile. But that same fence is also a metaphor for the fact that Stanley cuts himself off from others and retreats into his own inner world.

At age three and a half the doctors diagnosed autism, more precisely “high functioning” autism called Asperger Syndrome. Autism is a disability that affects a person’s ability to be responsive to other relationships. The result of a developmental dysfunction of the brain, the causes of autism have not been completely researched. Hereditary disposition plays an important role, but doesn’t suffice as an explanation. It also can’t be ruled out that environmental factors may play a role.

At first glance, children with a mild form of Asperger Syndrome don’t seem to differ from healthy children at all. They can talk, hear, smell, eat and play. Nevertheless, at a certain age, we can easily detect that they have as hard a time with us and we do with them. We think they are spoiled and often can’t even imagine that they could have a disability.

For the most part, they are unable to make contact or have relationships. They quickly lose interest in things and can stare up at the sky or at a wall for hours on end. They can laugh when nothing is funny and feel danger when there is none. They learn rules, but they seem to be learned and not understood.

They understand words only literally and but not figuratively. They repeat sentences and deeds countless times without our understanding why they do this. They react negatively to the smallest of changes in their daily routines. They upset others without noticing it.

From their viewpoint, our world is complex and incomprehensible. They prefer clear lines, shapes and relationships. But they can be very sensitive to sensory impressions. They can experience light, sound, color, taste and smell so strongly, that they can become unbearable. Artistic children are seldom stupid. They seldom have learning deficiencies and their intelligence quotients are average or even more. As many similarities that have been determined among autistic children, there are just as many discrepancies and variations.

Meanwhile, doctors estimate that one out of every 100 children have an autistic disability. 70 percent of them suffer from a mild form of autism. Adult autistics say that the only way to deal with autism is to realize that one is autistic and to accept it.

“But how do you make people aware and accepting of something that is very difficult to express or understand, let alone see?” Rosie asks herself, “How to make something invisible, visible?” The photo series “Understanding Stanley” is her persistent attempt to fathom Stanley’s disability with the help of her camera.

For herself, but also for Stanley, she tries to understand Stanley, to find images for that which Stanley cannot put into words. Perhaps

strany pre to, čo Stanley nemal vidieť do ulice. Keďže jej fotky pomôžu Stanleyho vypratať sa zo svojej choroby nechtíc. Rosie fotografuje to, čo sa jej lítyka, čo je deštruktívne, čo nedokáže pochopiť, ale chce tým porozumieť, alebo tým možlivo porozumieť. Aby to dosiahla, Rosie imitkuje alebo ústne nameriava svojho kamezu na presnosť a situácie, ktoré majú do činnosti so Stanleyho každodenným životom alebo jeho „odlišnosťou“.

Tieto fotografie vznikajú nezávisle, používajú diverznejšie obrázkové formáty. Uvedené predmety alebo situácie sú výhradne sústredené v obrázkoch, či sú celými obrázkami, alebo zaplnené do okolia. Farby nie sú ani akcentované, ani slabé. Vizuálna reč obrázkov je jasná, redukovaná a zreteľná.

Rosie fotografovala katku so svojou sesterskou, ktorá opúšťa školu za mchú ľuďmi na vetre, ale je strach a neľahké. Ukazuje lábat, ktorá si ponára hlava do vody a odí sa samotná a samotná. Fotografuje Stanleyho na bicykli, kde sa odčepí od ľuďmi, ale v situácii sa cíti dobre. A v parku ho vidíme s obrovskou hula alebo pána. Je to obrázok, ktorý naznačuje že Stanley potrebuje okolo seba veľa priateľov a ľuďmi pripája blízkosť, uzavretosť. Rosie fotografovala rodinu bábik zabalenú v celofáne, lebo Stanleyho fascinuje tá, že jednotlivci členovia rodiny sú pohľadi samotárne, oddelení jeden od druhého v malých bunkách.

Človek nemal byť artist, aby mal estetické charakteristiky. Každý pozná niekoho, koho v niektorej situácii ne porozumel a s tým bolo nemožné komunikovať s ostatných dieťaťmi. „Porozumieť Stanleyho“ ale je iba pokusom a porozumenie Stanleyho, je to zároveň snaha prekonať kľúčnu problémov všeobecnej komunikácie a vzťahov.

UTE SOLL

2 upita Stanleyho ever

her photos will help Stanley to deal with his disability later. Rosie photographs that which teaches her, makes her sad, what she doesn't understand, but wants to understand or that which she has understood in the meantime. To do this Rosie intuitively or purposefully aims her camera at objects and situations, that have something to do with Stanley's daily life or with his "otherness".

The themes were photographed spontaneously, using a square picture format. The objects or situations shown are mostly centered in the picture, either in a closeup or labelled in nearby surroundings. The colors in the photos are neither accentuated nor abated, and there are few lines. The visual language of the images are purposefully clear, reduced and distinct.

Rosie photographed the cat in her garden that looks as if it could move slightly in the wind, but is rigid and immovable. She shows a swan that sticks his head under water and seems sad and alone. She photographs Stanley on a bicycle, where Stanley appears to be sad, but in fact, really feels good. And at the park we see him with a hula hoop around his waist. An image that shows Stanley needs a lot of space around himself and has difficulty tolerating closeness. Rosie photographed a doll family wrapped in cellophane, because Stanley is fascinated by the fact that the individual family members are wrapped separately from one another in small coils.

One doesn't have to be autistic to have autistic characteristics. Everyone knows someone they didn't understand in one situation or another and with whom it was impossible to communicate for different reasons. "Understanding Stanley" is not only an attempt to understand Stanley, it is also an attempt to learn general communication and relationship problems.

UTE SOLL

39 From the Series Understanding Stanley